

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 23Sa/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200308
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Kálnayová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4020200308.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: V. H. I., T., C. XXX/XA, zastúpený JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., advokátom, so sídlom Nitra, Piaristická 2, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra SR, Bratislava, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-262/2017/OPK zo dňa 20. 11. 2017, sudkyňou JUDr. Danou Kálnayovou, takto

rozhodol:

Krajský súd žalobu žalobcu zamietla.
Krajský súd zamietla návrh žalobcu na prerušenie konania.
Krajský súd nepriznáva žalovanému náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.

1. Rozhodnutím žalovaného č. KM-OLVS-262/2017/OPK zo dňa 20. 11. 2017 podľa § 84 ods. 4 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zamietol odvolanie žalobcu voči rozhodnutiu odboru sociálneho zabezpečenia sekcie personálnych a sociálnych činností a osobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SOPU-OSZ-50867-1/2017-VZ zo dňa 18. 07. 2017 a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

2. Prvostupňový správny orgán predmetným rozhodnutím zo dňa 18. 07. 2017 podľa § 143x písm. a/, § 143y ods. 1 písm. c/ bod 12 ods. 2, § 31 ods. 1 písm. a/ bodu 1, § 58, § 60 ods. 1, ods. 2 v súlade s § 81 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. bol priznaný výsluhový príspevok na dobu troch rokov od 01. 05. 2017 do 30. 04. 2020 vo výške 272,83 eur mesačne s tým, že podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a § 15 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov, výsluhový príspevok podlieha 19% dani z mesačne vyplácanej sumy, a preto sa priznaná suma výsluhového dôchodku v sume 272,83 znižuje o sumu dane 51,83 eura, čím suma výsluhového dôchodku na výplatu po odpočítaní dane je 221,- eur mesačne.

3. Prvostupňový správny orgán posúdil žiadosť žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku ako dávky výsluhového zabezpečenia podľa zákona č. 328/2002 Z.z. od 01. 05. 2017. Dospel k záveru, že žalobca nemá nárok na výsluhový dôchodok, pretože nespĺňa požadované kritériá. Dospel k záveru, že žalobca spĺňa podmienky na priznanie výsluhového príspevku na dobu troch rokov od 01. 05. 2017 do 30. 04. 2020 v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 328/2002 Z.z., a preto považoval jeho žiadosť za žiadosť o priznanie výsluhového príspevku od 01. 05. 2017.

4. Minister vnútra SR, ako odvolací orgán rozhodol napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobcu zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil, pričom konštatoval, že žalobca nemá nárok na výsluhový

dôchodok, pretože nespĺňa požadované kritériá, spĺňa iba podmienky na priznanie výsluhového príspevku na dobu troch rokov od 01. 05. 2017 do 30. 04. 2020.

Ku dňu uvoľnenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ trval jeho služobný pomer, vrátane vojenskej služby 15 rokov a 212 dní, z toho 11 rokov a 211 dní do 30. 04. 2013.

Z dávkového spisu žalobcu vyplýva, že personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ v Nitre č. 96 zo dňa 08. 03. 2017 bol podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a železničnej polície uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru dňom 30. 04. 2017 na základe vlastnej žiadosti.

Žalobca žiadosťou doručenou prvostupňovému správny orgán dňa 10. 05. 2017 požiadal o priznanie výsluhového dôchodku od 01. 05. 2017 ako dávky výsluhového zabezpečenia.

Žalovaný správny orgán poukázal na to, že podľa § 31 ods. 1 písm. a/ bodu 1 zákona č. 328/2002 Z.z. výsluhový príspevok patrí v rozsahu a za podmienok stanovených týmto zákonom policajtom, okrem hasiča, ktorého služobný pomer skončil uvoľnením.

Dňom 01. 05. 2013 nadobudol účinnosť zákon č. 80/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z.z. a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorým došlo k zmene mechanizmu priznávania výsluhových dávok vyplácaných z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov.

Podľa prechodného ustanovenia § 143x písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. účinného od 01. 05. 2013, policajt alebo profesionálny vojak, ktorého služobný pomer vznikol pred 01. 05. 2013 a skončil po 30. 04. 2013 má odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru nárok na výsluhový príspevok, ak jeho služobný pomer trval nepretržite päť skončených rokov pred 01. 05. 2013.

V zmysle § 143y ods. 1 písm. c/ bodu 12 zákona č. 328/2002 Z.z., výsluhový príspevok patrí odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru policajtom a profesionálnemu vojakovi, ktorí splnili podmienky uvedené v § 143x po dobu troch rokov, ak ich služobný pomer trval trinásť až osemnásť skončených rokov, z toho pred 01. 05. 2013 jedenásť skončených rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a f/ zákona č. 328/2002 Z.z., dobou trvania služobného pomeru rozhodujúcou na vznik nároku na výsluhový príspevok, obchodné, úmrtné, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok a pre výšku týchto dávok je doba výkonu základnej vojenskej služby alebo náhradnej vojenskej služby, alebo prípravnej vojenskej služby v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom platným v dobe jej výkonu a doba trvania služobného pomeru od 01. 01. 1993 v ozbrojených bezpečnostných zboroch, v ozbrojených zboroch, v Slovenskej informačnej službe, v Národnom bezpečnostnom úrade a v ozbrojených silách Slovenskej republiky.

Z dávkového spisu bolo zistené, že doba skutočného trvania služobného pomeru predstavuje 15 rokov a 212 dní, z toho 11 rokov a 211 dní do 30. 04. 2013. Skutočná doba trvania základnej vojenskej služby u žalobcu bola od 02. 10. 2001 do 27. 06. 2002 a skutočná doba trvania služobného pomeru príslušníka PZ bola od 01. 07. 2002 do 30. 04. 2017.

Podľa § 143y ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z., policajtom alebo profesionálnemu vojakovi patrí za každý skončený rok trvania služobného pomeru pred 01. 05. 2013 výsluhový príspevok vo výške 2 % základu zisteného podľa § 60 a za každý skončený rok trvania služobného pomeru po 30. 04. 2013 výsluhový príspevok vo výške 1 % základu zisteného podľa § 60, najviac do výšky 28 % zisteného základu podľa § 60. Do doby trvania služobného pomeru po 30. 04. 2013 sa započítavajú aj dni neskončeného roka trvania služobného pomeru, ktoré neboli zhodnotené v dobe trvania služobného pomeru na nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku podľa predpisov účinných do 30. 04. 2013; celková výška výsluhového príspevku ani po započítaní nezahodnotených dní nesmie prekročiť 28 % základu zisteného podľa § 60.

Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., základ na výpočet výsluhového príspevku sa zistí z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období posledných 10-ich skončených kalendárnych rokov, pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta podľa ods. 2.

V zmysle § 60 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z., priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov, okrem súčtu služobných plátov, poskytnutých za obdobie dočasne neschopnosti, ktoré mu patrili v príslušných kal. rokoch podľa ods. 1 a celkového počtu kal. dní, za ktoré tieto služobné platy patrili; takto zistený podiel sa vynásobí koeficientom 30,417 a zaokrúhli sa na eurocent nahor.

Služobný pomer žalobcu trval 15 rokov a 212 dní, za túto dobu trvania mu patrí výsluhový príspevok vo výške 26 % základu určeného podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z.

Základom pre výpočet výsluhového príspevku bol podľa § 60 zákona č. 328/2002 Z.z. priemerný mesačný služobný plat vo výške 1.049,32 eur. Z toho vyplýva, že 26 % z tohto platu predstavuje výsluhový príspevok v sume 272,83 eur mesačne.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 595/2003 Z.z., výsluhový príspevok nie je oslobodený od dane. Preto v zmysle § 15 písm. a/ bodu 1a citovaného zákona, sadzba dane pre fyzickú osobu je 19 % z tej časti základu dane zisteného podľa § 4, ktorá nepresiahne 176,8 násobok sumy platného životného minima, vrátane.

Výsluhový príspevok žalobcu podlieha 19 % dani z mesačne vyplácanej sumy, a preto bola priznaná suma výsluhového príspevku, znížená o sumu dane 51,83 eur. Suma výsluhového príspevku na výplatu po odpočítaní dane predstavuje 221,- eur mesačne.

5. Žalovaný správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie I. stupňového správneho orgánu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie vydané prvostupňovým správnym orgánom vychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci a obsahuje predpísané náležitosti, preto ho ako vecne správne potvrdil.

II.

6. Žalobca, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, voči rozhodnutiu včas podal žalobu, v ktorej žiadal zrušiť rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo vydané výlučne na základe právnej úpravy zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, účinného od 01. 05. 2013, ktoré nepovažuje žalobca za súladné s Ústavou SR a je v rozpore so základnými princípmi právneho štátu. Pretože zmena zákonných podmienok nároku na výsluhový dôchodok od 01. 05. 2013 je neprípustná z dôvodu všeobecnej zásady zákazu pravej retroaktivity právnych noriem. V novom predpise zákonodarca retroaktívne neuznal práva založené právnymi skutočnosťami, ktoré sa ako právne skutočnosti uznávali na základe predchádzajúceho právneho predpisu.

Žalobca považuje rozhodnutie žalovaného za nesprávne a nezákonné, pretože mu bolo odňaté právo mať po 15 rokoch trvania služobného pomeru nárok na výsluhový dôchodok, čím došlo k narušeniu jeho právnej istoty a legitímneho očakávania, ktoré z hľadiska princípu právnej istoty podlieha ochrane, pričom účelom legitímneho čakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie. Žalobca je toho názoru, že zmeny podmienky tvoriace zákonný základ a obsah služobného pomeru nemožno spätne. Zmena podmienok poskytovania výsluhového dôchodku by bola prípustná vo vzťahu k osobám, ktorých služobný pomer k policajnému zboru by vznikol až po nadobudnutí účinnosti nového zákona.

Zákonná úprava od 01. 05. 2013 odňala žalobcovi časť nadobudnutých práv, pôsobí retroaktívne a zavádza nerovnosť medzi príslušníkmi policajného zboru, čo nezodpovedá súladu s ustanoveniami článku 12 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom zásade ústavnosti a zákonnosti musí ustúpiť aj neodôvodnený ekonomický záujem štátu.

Žalovaný vo svojom rozhodnutí nepostupoval v súlade s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov, musí byť v súlade s ústavou, jeho postupom a rozhodnutím boli porušené jeho práva.

III.

7. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 04. 05. 2018 žiadal žalobu zamietnuť. Poukázal na to, že k námietkam žalobcu uvedeným v žalobe, nie je možné vyhovieť, pretože podľa § 31 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 328/2002 Z.z. výsluhový príspevok patrí v rozsahu a za podmienok ustanovených zákonom policajtom, ktorého služobný pomer skončil uvoľnením.

Dňom 01. 05. 2013 nadobudol účinnosť zákon č. 80/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čím došlo k zmene mechanizmu priznávania výsluhových dávok vyplácaných z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov.

Podľa prechodného ustanovenia § 143x písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z., účinného od 01. 05. 2013 policajt, ktorého služobný pomer vznikol pred 01. 05. 2013 a skončil po 30. 04. 2013, má odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru nárok na výsluhový príspevok ak jeho služobný pomer trvá nepretržite 5 skončených rokov pred 01. 05. 2013.

Podľa § 143y ods. 1 písm. c/ bod 12 zákona č. 328/2002 Z.z., výsluhový príspevok patrí odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru policajtom, ktorý splnil podmienky uvedené v § 143x po dobu troch rokov, ak jeho služobný pomer trval 13 až 18 skončených rokov, z toho pred 01. 05. 2013 - 11 skončených rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 328/2002 Z.z., dobou trvania služobného pomeru rozhodujúcou na vznik nároku na výsluhový príspevok, odchodné, úmrtné, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok a pre výšku týchto dávok je doba výkonu základnej vojenskej služby alebo náhradnej vojenskej služby, alebo prípravnej vojenskej služby v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom platným v dobe jej výkonu a doba trvania služobného pomeru v ozbrojených bezpečnostných zboroch Československej republiky a ČSFR pred 01. 01. 1993.

Z administratívneho spisu žalobcu vyplýva, že doba skutočného trvania služobného pomeru predstavuje 15 rokov a 512 dní, z toho 11 rokov a 211 dní do 30. 04. 2013.

Skutočná doba trvania základnej vojenskej služby u žalobcu bola od 02. 10. 2001 do 27. 06. 2002 a skutočná doba trvania služobného pomeru príslušníka PZ bola od 01. 07. 2002 do 30. 04. 2017. Z toho vyplýva, že služobný pomer v účinnosti nového zákona, t.j. k 30. 04. 2013 trval 11 rokov a 211 dní.

Podľa § 143y ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z., policajtom alebo profesionálnemu vojakovi patrí za každý skončený rok trvania služobného pomeru pred 01. 05. 2013 výsluhový príspevok vo výške 2 % základu zisteného podľa § 60 a za každý skončený rok trvania služobného pomeru po 30. 04. 2013 výsluhový príspevok vo výške 1 % základu zisteného podľa § 60, najviac do výšky 28 % zisteného základu podľa § 60. Do doby trvania služobného pomeru po 30. 04. 2013 sa započítavajú aj dni neskončeného roka trvania služobného pomeru, ktoré neboli zhodnotené v dobe trvania služobného pomeru na nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku podľa predpisov účinných do 30. 04. 2013; celková výška výsluhového príspevku ani po započítaní nezahodnotených dní nesmie prekročiť 28 % základu zisteného podľa § 60.

Podľa § 60 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., základ na výpočet výsluhového príspevku sa zistí z priemerného mesačného služobného platu dosiahnutého v období posledných 10-ich skončených kalendárnych rokov, pred dňom skončenia služobného pomeru u policajta podľa ods. 2.

V zmysle § 60 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z.z., priemerným mesačným služobným platom policajta je podiel súčtu mesačných služobných plátov, okrem súčtu služobných plátov, poskytnutých za obdobie dočasne neschopnosti, ktoré mu patrili v príslušných kal. rokoch podľa ods. 1 a celkového počtu kal. dní, za ktoré tieto služobné platy patrili; takto zistený podiel sa vynásobí koeficientom 30,417 a zaokrúhli sa na eurocent nahor.

Základom pre výpočet výsluhového príspevku bol priemerný mesačný služobný plat 1.049,32 eur, z čoho 26 % predstavuje výsluhový príspevok v sume 272,83 eur mesačne.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a § 15 zákona č. 595/2003 Z.z., výsluhový príspevok podlieha 19 % dani z mesačnej vyplácanej sumy, a preto suma výsluhového príspevku 272,83 eur je znížená o sumu 51,83 eur, teda suma výsluhového dôchodku po odpočítaní dane predstavuje 221,- eur mesačne.

S námietkami žalobcu nie je možné súhlasiť, predovšetkým je potrebné uviesť, že k definujúcim znakom právneho štátu patrí aj zákaz retroaktivity právnych noriem, ktorý je významnou demokratickou zárukou ochrany práv a právnej istoty.

Zákon č. 80/2013 Z.z. uznávajúc práva nadobudnuté podľa skoršieho predpisu, zaviedol do budúcnosti nový režim a mechanizmus ich uplatňovania a právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. Tento zákon je prípadom nepravej právnej retroaktivity, ktorá je v právnom poriadku prípustná. Účinnosťou tohto zákona od 01. 05. 2013 uznáva výkon služby žalobcu hodnotenú na nárok dávky výsluhového zabezpečenia, naďalej uznáva, že pri získaní ustanoveného počtu rokov, vznikne policajtovi nárok na výsluhový dôchodok.

S účinnosťou od 01. 05. 2013 došlo len k zmene v počte rokov doby služby potrebných na vznik nároku na výsluhový dôchodok, t.j. uznávajúc práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu a zaviedol do budúcnosti nový režim a nové podmienky nároku na výsluhový dôchodok.

Z dôvodovej správy k návrhu zákona č. 80/2013 Z.z. vyplýva, že „cieľom návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony je vytvoriť legislatívne predpoklady pre zníženie výdavkov na osobitný systém sociálneho zabezpečenia príslušníkov Policajného zboru, Hasičského a záchranného zboru, Horskej a záchrannej služby, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a colníkov (ďalej len „policajti“) a profesionálnych vojakov z osobitných účtov Ministerstva vnútra SR, Slovenskej informačnej služby, Národného bezpečnostného úradu, Ministerstva spravodlivosti SR, Ministerstva financií SR a Ministerstva obrany SR, ktoré tento systém spravujú. Ďalším nemenej dôležitým zámerom návrhu zákona je aj stabilizácia policajtov a profesionálnych vojakov v služobnom pomere v ozbrojených bezpečnostných zboroch, ozbrojenom zbore, Hasičskom a záchrannom zbore, Horskej záchrannej službe, Národnom bezpečnostnom úrade, Slovenskej informačnej službe a ozbrojených silách. Návrh zákona preto primerane zachováva nároky už založené platným zákonom a nové opatrenia zavádza postupne a vyvážené z hľadiska potrieb úspory a stabilizácie.“

Okrem uvedeného sa v dôvodovej správe k návrhu zákona č. 80/2013 Z.z. uvádza, že „navrhujú sa postupne zvýšiť minimálnu dobu trvania služobného pomeru potrebnú pre vznik nároku na výsluhový dôchodok z doterajších 15 rokov na 25 rokov s tým, že u policajtov a profesionálnych vojakov, ktorí do dňa účinnosti návrhu zákona splnili alebo splnia doterajšiu podmienku najmenej 15 rokov trvania služobného pomeru sa vzniknutý nárok zachováva. Pre policajtov a profesionálnych vojakov, ktorým doteraz nevznikol nárok na výsluhový dôchodok ku dňu nadobudnutia účinnosti novely zákona, sa bude doba trvania služobného pomeru pre vznik nároku na výsluhový dôchodok progresívne zvyšovať až na 25 rokov.“

Žalobcovi vznikol služobný pomer pred 01. 05. 2013 a skončil po 30. 04. 2013.

Žalobcovi nevznikol nárok na výsluhový dôchodok ani podľa prechodného ustanovenia § 143aa zákona č. 328/2002 Z.z.

Žalobcovi vznikol nárok len na výsluhový príspevok v zmysle už uvedených ustanovení zákona č. 328/2002 Z.z., ktorý mu bol priznaný napadnutým rozhodnutím.

Ako už bolo uvedené, výsluhový príspevok bol žalobcovi priznaný a jeho výška bola vypočítaná v súlade s uvedenými ustanoveniami zákona č. 328/2002 Z.z.

Nárok na výsluhový dôchodok žalobcovi nevznikol.

Žalovaný na podporu uvedených skutočností poukazuje na to, že podľa ustanovenia § 38 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. účinného do 30. 04. 2013 policajt, ktorému sa skončil služobný pomer, má nárok na výsluhový dôchodok, ak služobný pomer trval najmenej 15 rokov.

Z uvedeného je bez akýchkoľvek pochybností jednoznačne preukázané, že predmetné ustanovenie vyžadovalo na vznik nároku na túto dávku výsluhového zabezpečenia, a to výsluhový dôchodok, kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to že:

- 1) jeho služobný pomer musel skončiť jedným z jeho druhov uvedených v ustanovení § 189 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície a
- 2) doba trvania služobného pomeru v čase skončenia musela byť minimálne 15 rokov.

Policajtovi ani v danom čase nemohol vzniknúť nárok na výsluhový dôchodok za predpokladu, že jeho služobný pomer trval. Podmienky vzniku nároku na dávky výsluhového zabezpečenia sa posudzujú a posudzovali u policajta až po skončení služobného pomeru podľa právny predpisov účinných v čase skončenia služobného pomeru.

Žalovaný vo svojom vyjadrení aj poukazuje na ustanovenie § 143aa písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého policajt alebo profesionálny vojak, ktorého služobný pomer vznikol pred 01. 05. 2013 a skončí po 30. 04. 2013, má nárok na výsluhový dôchodok ak jeho služobný pomer trval najmenej 15 rokov pred 01. 05. 2013. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že nárok na dávku výsluhového zabezpečenia vzniká nárok až po skončení služobného pomeru a za splnenia druhej podmienky, že služobný pomer pred 01. 05. 2013 trval najmenej 15 rokov.

IV.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril dňa 06. 06. 2018, v ktorom uviedol, že žalovanému bola dňa 10. 05. 2017 doručená žiadosť o priznanie výsluhového dôchodku od 01. 05. 2017, ktorú podľa obsahu žalovaný posúdil ako žiadosť o priznanie výsluhového príspevku od 01. 05. 2017, avšak o žiadosti o priznanie výsluhového dôchodku doposiaľ nerozhodol.

Rozhodnutie žalovaného, v ktorom žalovaný konštatuje neexistenciu práva, nároku žalobcu na výsluhový dôchodok považuje žalobca za nesprávne a nezákonné, pretože mu bolo odňaté právo mať po 15 rokoch trvanie služobného pomeru nárok na výsluhový dôchodok, čím došlo k narušeniu jeho právnej istoty a legitímneho očakávania, ktoré z hľadiska princípu právnej istoty podlieha ochrane, pričom účelom legitímneho očakávania je garancia čitateľnosti správania sa orgánov verejnej moci a ochrana súkromných osôb pred nepredvídateľným mocenským zásahom do ich právnej situácie. Meniť podmienky tvoriace zákonný základ a obsah služobného pomeru nemožno spätne. Zákonná úprava účinná od 01. 05. 2013 odňala žalobcovi časť nadobudnutých práv, pôsobí retroaktívne a zavádza nerovnosť medzi príslušníkmi policajného zboru, čo nezodpovedá súladu s ustanoveniami čl. 12 ods. 1 a ods. 2 Ústavy SR a čl. 14 Dohovoru o ochrane práv a základných slobôd, pričom zásade ústavnosti a zákonnosti musí ustúpiť aj neodôvodnený ekonomický záujem štátu.

V.

9. Krajský súd ako správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe bez pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP a podľa § 190 SSP dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto rozsudkom žalobu žalobcu zamietol.

VI.

10. Žalobca proti rozsudku krajského súdu č. 23Sa/17/2018-59 zo dňa 12. novembra 2018 v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť, v ktorej zotrval, že zavedená právna úprava zákonom č. 80/2013 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z.z., ktorý zmenil ustanovenie § 38 tak, že predĺžil dobu minimálneho trvania služobného pomeru policajta pre vznik nároku na výsluhový dôchodok na 25 rokov za protiústavnú. Mal za to, že touto novelou zavedená zmena má znaky pravej retroaktivity, nakoľko došlo k narušeniu právnych skutočností, ktoré už vznikli, počas platnosti a účinnosti zákona; došlo k porušeniu práv žalobcu nadobudnutých podľa dovtedy platného ustanovenia. Žiadal kasačný súd zmeniť rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec mu vráti na ďalšie konanie.

11. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 16. 01. 2019 s tým, že sa s rozsudkom krajského súdu stotožnil a žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť.

12. Najvyšší súd SR ako súd kasačný rozsudkom sp.zn. 7Sžsk/23/2019-103 zo dňa 20. 05. 2020 zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre č. 23Sa/17/2018-59 zo dňa 12. novembra 2018 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v podanej žalobe namietal protiústavnosť právnej úpravy prijatej zákonom č. 80/2013 Z.z. a nadväzne na to považujúc rozhodnutie súdu po právnej stránke zásadného významu, ktoré by mohlo zjednotiť rozhodovaciu činnosť a posilniť právnu istotu v prípadoch obdobnej povahy a navrhol, aby krajský súd postupom podľa § 100 ods. 1 písm. b/ SSP prerušil konanie a podal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov.

Z obsahu súdneho spisu ako aj zo samotného rozsudku krajského súdu nevyplýva, že by o tomto návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol i napriek tomu, že bolo aj v zmysle ustanovenia § 162 ods. 3 CSP jeho povinnosťou. Z týchto dôvodov Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR na predmetné procesné pochybenie krajského súdu prihliadol z úradnej povinnosti, nakoľko sa jednalo o povinnosť súdu plynúcu priamo zo zákona. Uložil povinnosť krajskému súdu rozhodnúť o návrhu žalobcu na prerušenie konania a zároveň aj opätovne v samej veci rozhodnúť.

VII.

13. Krajský súd ako správny súd po zrušení veci Najvyšším súdom SR rozsudkom sp.zn. 23Sa/17/2018-103 zo dňa 20. 05. 2020 opätovne preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe ako aj o návrhu na prerušenie konania v zmysle § 100 ods. 1 písm. b/ SSP podľa § 190 SSP dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto rozsudkom žalobu žalobcu zamietol, taktiež zamietol žiadosť žalobcu o prerušenie konania, nakoľko nezistil dôvody na prerušenie konania.

14. Správny súd sa oboznámil s pripojeným administratívnym spisom ako aj listinnými dôkazmi a dospel k tomuto skutkovému a právnemu záveru.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o nároku žalobcu o priznanie výsluhového dôchodku od 01. 05. 2017.

Prvostupňový správny orgán posúdil žiadosť a dospel k záveru, že odvolateľ nemá nárok na výsluhový dôchodok, pretože nespĺňa požadované zákonné kritériá a zároveň dospel k záveru, že spĺňa podmienky na priznanie výsluhového príspevku po dobu 3 rokov od 01. 05. 2017 do 30. 04. 2020.

Z dávkového spisu žalobcu vyplýva, že doba skutočného trvania služobného pomeru predstavuje spolu 15 rokov 212 dní, z toho 11 rokov a 211 dní do 30. 04. 2013.

Z dávkového spisu žalobcu vyplýva, že personálnym rozkazom riaditeľa Okresného riaditeľstva PZ Nitra č. 96 zo dňa 08. 03. 2017 bol podľa § 191 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru žalobca uvoľnený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru dňom 30. 04. 2017, a to na základe vlastnej žiadosti.

Dňom 01. 05. 2013 nadobudol účinnosť zákon č. 80/2013, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z.z., ktorý došlo k zmene mechanizmu priznávania výsluhových dávok vyplácaných z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov.

Prvostupňový správny orgán žalovaného v zmysle ustanovenia § 143x písm. a/, § 143y ods. 1 písm. c/ bodu 12 ods. 2, § 31 ods. 1 písm. a/ bodu 1, § 58, § 60 ods. 1, ods. 2 v súlade s § 81 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. priznal žalobcovi výsluhový príspevok po dobu troch rokov od 01. 05. 2017 do 30. 04. 2020 vo výške 272,83 eur mesačne, ktorý bol krátený podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a § 15 zákona č. 595/2003 Z.z. 19 % dani z mesačne vyplácanej sumy, čo je 51,83 eura a po odpočítaní tejto čiastky výsluhový príspevok predstavuje čiastku 221,- eur mesačne.

Podľa prechodného ustanovenia § 143x písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z., účinného od 01. 05. 2013 policajt, ktorého služobný pomer vznikol pred 01. 05. 2013 a skončil po 30. 04. 2013, má odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru nárok na výsluhový príspevok ak jeho služobný pomer trvá nepretržite 5 skončených rokov pred 01. 05. 2013.

Podľa § 143y ods. 1 písm. c/ bod 12 zákona č. 328/2002 Z.z., výsluhový príspevok patrí odo dňa nasledujúceho po dni skončenia služobného pomeru policajtovi, ktorý splnil podmienky uvedené v § 143x po dobu troch rokov, ak jeho služobný pomer trval 13 až 18 skončených rokov, z toho pred 01. 05. 2013 - 11 skončených rokov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 328/2002 Z.z., dobou trvania služobného pomeru rozhodujúcou na vznik nároku na výsluhový príspevok, odchodné, úmrtné, výsluhový dôchodok a invalidný výsluhový dôchodok a pre výšku týchto dávok je doba výkonu základnej vojenskej služby alebo náhradnej vojenskej služby, alebo prípravnej vojenskej služby v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom platným v dobe jej výkonu a doba trvania služobného pomeru v ozbrojených bezpečnostných zboroch Československej republiky a ČSFR pred 01. 01. 1993.

Žalobca nemal námietky voči rozhodnutiu týkajúcich sa výpočtu výšky výsluhového príspevku, z toho dôvodu sa správny súd výpočtom výsluhového príspevku nezaoberal.

Žalobca vo svojej žalobe vzniesol námietku, že napadnuté rozhodnutie je vydané na základe právnej úpravy, ktorú považuje za nesúladnú s Ústavou SR, pretože pôsobí podľa jeho názoru retroaktívne, pretože došlo v jeho prípade k narušeniu právnych skutočností, ktoré už vznikli počas platnosti a účinnosti zákona, čím došlo k porušeniu práv žalobcu nadobudnutých podľa dovtedy platného ustanovenia a takáto zmena zákonných podmienok nároku na výsluhový dôchodok je podľa jeho názoru neprípustná.

Vzhľadom na to požiadal správny súd, aby pred rozhodnutím vo veci prerušil konanie podľa § 100 ods. 1 písm. b/ SSP a podal Ústavnému súdu SR návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov.

Správny súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania, pretože dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom SR. Správny súd má za to, že nový právny predpis, a to zákon č. 80/2013 Z.z., ktorý zmenil a doplnil zákon č. 328/2002 Z.z., ktorým došlo k zmene mechanizmu priznávania výsluhových dôchodkov vyplácaných z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, ktorý nadobudol účinnosť od 01. 05. 2013.

Zákon č. 80/2013 Z.z. uznávajúc práva nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu zaviedol do budúca nový režim a mechanizmus ich uplatňovania a právam nadobudnutým za skoršej právnej úpravy, priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah. V danom prípade sa jedná o nepravú retroaktivitu, ktorá je v právnom poriadku Slovenskej republiky prípustná.

Nepravá retroaktivita nebráni zákonodarcovi novou právnou úpravou vstúpiť aj do tých právnych vzťahov, ktoré vznikli na základe skôr prijatej právnej normy a meniť ich režim. Za prípustné sa považuje pokiaľ nová právna úprava uznáva práva a povinnosti nadobudnuté podľa skoršieho právneho predpisu zavádza do budúca nový režim a mechanizmu uplatnenia týchto práv alebo pokiaľ právam nadobudnutým za skoršej úpravy priznáva odo dňa účinnosti neskoršej právnej úpravy nový obsah.

Nepravou retroaktivitou sa rozumie ak skorší zákon uzná skutkové podstaty alebo právne skutočnosti, ktoré vznikli počas účinnosti skoršieho zákona, súčasne však prináša určité zmeny právnych následkov, ktoré s nimi súvisia, pokiaľ tieto právne následky v čase nadobudnutia účinnosti tohto zákona ešte nenastali.

Ako to vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 80/2013 Z.z., cieľom návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov je vytvoriť legislatívne predpoklady pre zníženie výdavkov na osobitný systém sociálneho zabezpečenia príslušníkov policajného zboru a ostatných zložiek z osobných účtov Ministerstva vnútra SR a ďalších inštitúcií, ktoré tento systém spravujú. Ďalším zámerom tohto zákona je aj stabilizácia policajtov a profesionálnych vojakov v služobnom pomere a primerane zachováva nároky už založené platným zákonom a nové

opatrenia postupne zavádza z hľadiska potrieb úspory a stabilizácie. Zákomom sa zvýšila aj minimálna doba trvania služobného pomeru potrebnú na vznik nároku na výsluhový dôchodok z doterajších 15 rokov a 25 rokov s tým, že u policajtov, ktorí do dňa účinnosti zákona splnili podmienku trvania služobného pomeru trvania 15 rokov, vzniknutý nárok sa im zachováva. Pre policajtov, ktorým doteraz nevznikol nárok na výsluhový dôchodok ku dňu nadobudnutia účinnosti novely zákona sa bude doba trvania zvyšovať aj na 25 rokov.

Žalobcovi vznikol služobný pomer pred dňom 01. 05. 2013 a skončil po 30. 04. 2013. Žalobcovi k 30. 04. 2013 nárok na výsluhový dôchodok nevznikol ani vzniknúť nemohol a ani nová právna úprava účinná od 01. 05. 2013 ho nijako reálne nepoškodila z výsluhového zabezpečenia.

Podľa § 143aa písm. a/ č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého policajt alebo profesionálny vojak, ktorého služobný pomer vznikol pred 01. 05. 2013 a skončí po 30. 04. 2013, má nárok na výsluhový dôchodok ak jeho služobný pomer trval najmenej 15 rokov pred 01. 05. 2013. Túto podmienku trvania služobného pomeru žalobca k 01. 05. 2013 nespĺnil, z toho dôvodu mu nárok na výsluhový dôchodok nevznikol.

15. Správny súd vykonaným dokazovaním nezistil žiadny relevantný dôvod, pre ktoré by malo byť rozhodnutie žalovaného orgánu zrušené, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 199 SSP zamietol.

16. Správny súd o trovách konania rozhodol podľa § 168 SSP tak, že žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 133, ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (§ 439, ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 440, ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote 1 mesiaca, od doručenia rozhodnutia krajského súdu, subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak.

Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len sťažnostné body), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom (§ 449, ods. 1). Tieto povinnosti neplatia, ak ide o konania o správnej žalobe v sociálnych veciach (§ 6, ods. 2, písm. c/).